

מ"ת 43195/09/20 - מדינת ישראל נגד ר'ש

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 43195-09-20 מדינת ישראל נ' ש' (עציר)

לפני כבוד השופטת אילה אורן

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

ר'ש (עציר)

המשיב

החלטה

1. לפניי בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו שהוגשה בד בבד עם כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת איומים והפרת צו שנועד להגן על אדם, לפי סעיפים 192 ו-287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, כלפי גרושתו (להלן: "המתלוננת").

כתב האישום והשתלשלות ההליכים

2. מעובדות כתב האישום עולה בתמצית כי ביום 15.9.20 בשעה 10:00 בהיות המשיב בהיכל בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לקראת דיון בנושא גירושיו, ניגש אל המתלוננת, ניצמד אליה ואמר לה: "נערת ליווי, שרמוטה, זונה" וכן אמר שיזיין אותה ושהיא תשלם על זה. עוד נטען כי המשיב הפר הוראה חוקית שניתנה על-ידי בית המשפט בראשון לציון מיום 17.6.19 לפיה נאסר עליו ליצור כל קשר עם המתלוננת.

3. בדיון מיום 17.9.20 במעמד הגשת הבקשה למעצרו עד לתום ההליכים, עתר המשיב לשחרורו בתנאים של איסור יצירת קשר עם המתלוננת, הרחקה ואיסור כניסה לישוב בו מתגוררת. בית המשפט (כב' השופטת דיבון סגל) הורה על המשך מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת משקבע כי המסוכנות ממנו גבוהה.

4. בדיון מיום 29.9.20 נשמעו טיעוני הצדדים בסוגיית קיומן של ראיות לכאורה, ולאחר צפייה בסרטון המתעד את האירוע ועיון בחומר הראיות קבעתי כי אין בסיס ראיתי להוכחת עבירת הוראת צו שנועד להגן על אדם - מן הטעם שהצו הרלוונטי לא היה בתוקף, כפי שטען ב"כ המשיב. בעבירת האיומים מצאתי כי קיים סיכוי סביר להרשעת המשיב במיוחס לו.

5. בעטיו של הסיכון הנשקף מהמשיב כעולה מהאירוע המיוחס לו בשילוב עם עברו הפלילי המכביד, סברתי שיש לבחון בזהירות את שאלת שחרורו של המשיב לחלופת מעצר ולכן נדחה הדיון לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

6. תסקיר שירות המבחן מיום 3.11.20 קבע כי הסיכון הנשקף מהמשיב גבוה וכי הוא זקוק לטיפול אינטנסיבי במסגרת סגורה אך נעדר מוטיבציה לכך. אשר לחלופה הטיפולית הפרטית שהוצעה העריך שירות המבחן כי תתקשה לצמצם את הסיכון מהמשיב, ולפיכך המליץ על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

7. ב"כ המבקשת, עו"ד רינת מילבסקי, טענה כי המשיב בעל עבר מכביד וקשה בגין עבירות מין ואלימות שביצע כלפי המתלוננת, כי הוא הואשם בביצוע עבירה במהלך המתנה לדין בבית המשפט ולכן מסוכנותו גבוהה והוא חסר כל רסן. לגבי החלופה הטיפולית המוצעת בשכר נטען כי מדובר בחלופה שאינה מתאימה למצבו של המשיב, המפקחים המוצעים - אף אם הם אנשי מקצוע מכובדים, נעדרי היכרות עם המשיב ולא יוכלו לתת מענה למסוכנותו. לפיכך עתרה המבקשת למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

8. ב"כ המשיב, עו"ד דוד ונטורה, טען כי תסקיר שירות המבחן מוטעה בתוכנו ושגוי במסקנתו. נטען כי העבירה המיוחסת למשיב היא עבירת איומים ברף נמוך, והיות שהמשיב והמתלוננת התגרשו והגיעו לאחרונה להסכמה על חלוקת הרכוש, היא הייתה אבן המחלוקת בין השניים, אין עוד סיכון כלפי המתלוננת. עוד נטען כי אמנם המשיב זקוק לטיפול, בין היתר, לנוכח הטרגדיות האישיות הקשות שפקדו את חייו, אך ההליך הטיפולי שהוצע הוא שיתן את המענה הראוי למשיב ולא חלופה טיפולית סגורה עמה יתקשה המשיב לשתף פעולה. לפיכך עתר המשיב לשחרורו לחלופת מעצר בית מלא בפיקוח אנושי צמוד וטיפול על-ידי עו"ס מטפל מומחה עתיר ניסיון ושותפתו- על כך ארחיב את הדיבור בהמשך.

דין והכרעה

9. עבירת האיומים שביצע לכאורה המשיב כלפי המתלוננת מקימה נגדו עילת מעצר בהיותה עבירת אלימות כלפי גרושתו, וזאת לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996.

10. בכל הנוגע לעבירה ונסיבותיה, אכן עבירת איומים אינה מהחמורות בעבירות האלימות, ואולם בענייננו נסיבותיה חמורות. מצפייה בסרטון המתעד את האירוע עולה כי המשיב איים על המתלוננת בהיותם בהיכל בית המשפט מיד כאשר הבחין בה, בכך שניצמד אליה והתבטא כלפיה באופן מבזה ומאיים. בא כוחה של המתלוננת חצץ בין השניים והגן על המתלוננת בגופו. ביצוע עבירת האיומים בהיכל בית המשפט לעיני כל מלמד על העדר רסן מצדו של המשיב, כפי שטענה המבקשת.

11. אשר לנסיבותיו האישיות, המשיב בן 32 גרוש מהמתלוננת והשניים הורים לשתי בנות קטניות צעירות. המשיב בעל בגרות מלאה, ושירת שירות צבאי מלא כחייל קרבי. בגיל 20 פקדה את המשיב טרגדיה משפחתית קשה עת נטלה אמו ז"ל את חייה, ככל הנראה על רקע פרידה פתאומית של אבי המשיב ממנה. בהמשך עזב האב את הארץ וניתק קשר עם משפחתו, וכך נותר המשיב מגיל צעיר שרוי במצוקה אישית ללא מערכת תמיכה משפחתית. בהקשר זה מקובלת עליי טענת ב"כ המשיב, כעולה גם מהתסקיר, כי לנסיבות חייו הטרגיות של המשיב יש חלק במבנה אישיותו ודפוסיו הבעייתיים, והכל מסכימים כי הוא זקוק לטיפול.

12. עיון ברישומי הפלילי של המשיב מצביע על תמונה קשה ומטרידה. למשיב עבר פלילי מכביד הכולל שתי הרשעות קודמות. הראשונה, מבית משפט המחוזי מרכז-לוד מפברואר 2019 בגין מסכת של עשרות עבירות אלימות ומין שבוצעו כלפי המתלוננת, ובגינה נדון למאסר בפועל למשך 14 חודשים. השנייה, מבית משפט

השלום ברמלה מאוקטובר 2019 בגין עבירות איומים והפרת צו שנועד להגן על אדם, בגינה נדון למאסר בפועל למשך 13 חודשים. ממאסרו האחרון שוחרר המשיב אך ביום 13.8.20. משמע, כי את איומיו לכאורה כלפי המתלוננת השמיע המשיב כחודש בלבד לאחר שחרורו ממאסר.

זאת ועוד, למשיב מאסר מותנה בר הפעלה לכאורה למשך 3 חודשים שלא היה בו להרתיעו מביצוע העבירה דעסקין. עברו הפלילי של המשיב והחזרתיות התכופה בביצוע עבירות כלפי המתלוננת מובילים למסקנה כי המסוכנות שלו כלפיה גבוהה ומשמעותית.

13. שירות המבחן עמד על מאפייני הסיכון בהתנהלותו ובמצבו של המשיב ובהם סף תיסקול נמוך, קושי בשליטה על דחפיו, העדר ויסות רגשי במצבי תיסקול, דפוסי התנהגות אלימים והתנהגות רציוניסטית. בנוגע להליכים הטיפוליים שעבר המשיב התייחס שירות המבחן לטיפול משנת 2017 בהוסטל אליו הופנה המשיב שם התנהל במניפולטיביות ושתלטנות והושעה מהמסגרת. בשנת 2019 נעשה ניסיון לשלב את המשיב בטיפול ב"בית נועם", אך המשיב נעצר בגין הפרת הוראה חוקית יום עובר לריאיון ולא שולב בטיפול.

14. שירות המבחן העריך כי הסיכון הנשקף מהמשיב הוא ברמה גבוהה וכי הוא ניזקק למסגרת טיפולית סגורה בתחום האלימות הזוגית לצורך תהליך עמוק ומשמעותי לשינוי דפוסי, אך המשיב מסרב לכך.

15. אשר לחלופה שהציע המשיב, בבית העו"ס מר ירדן אולמן בקיבוץ נען, ובשיתוף הגב' ענת בנימין לב, בחן שירות המבחן את החלופה והטיל ספק רב ביכולתם לשמש מפקחים עבור המשיב.

16. מר אולמן התייצב לדיון ונחקר לפניי. התרשמתי מרצינותו וניסיונו העשיר בטיפול שיקומי מזה שנים ארוכות, בשיתוף עם הרשות לשיקום האסיר, הסניגוריה הציבורית ועוד. לכך הוסיף ב"כ המשיב והפנה לפסיקה בה נקבע כי מערך הפיקוח המוצע ראוי (מ"ת (שלום ירושלים) 28901-11-19 **מדינת ישראל נ' יעקב כהן** (22.1.20); מ"ת (מחוזי ב"ש) 33175-05-14 **מדינת ישראל נ' משה רובין** (5.12.15); מ"ת (מחוזי י"ם) 42136-03-12 **מדינת ישראל נ' איציק מור** (16.7.12)). אף אני השתכנעתי כי מדובר בחלופה שיכול שתיתן מענה הולם במקרים מתאימים.

דא עקא, אינני סבורה כי המקרה בענייננו מתאים לחלופה המוצעת.

17. מושכלות ראשונים הן כי הגורם המוסמך להמליץ על הליך טיפולי מתאים לנאשם הוא שירות המבחן, בהיותו הגוף המקצועי והאובייקטיבי למתן חוות דעת מסוג זה האמון על הערכת הסיכון, צרכיו הטיפוליים של נאשם וסיכויי הצלחתו בטיפול. בענייננו עמד שירות המבחן על הצורך הטיפולי האינטנסיבי של המשיב בקהילה סגורה - טיפול אשר המשיב סירב להשתלב בו. שנית, למר אולמן אין כל היכרות מוקדמת עם המשיב, הוא לא נפגש עמו מעולם, אלא שוחח עמו טלפונית שלוש שיחות קצרות. שלישית, מקום המעצר המוצע הוא בביתו של מר אולמן בקיבוץ נען, בית מגורים בשטח של 120 מטר בו שוהה מטופלת נוספת הסובלת מבעיות נפשיות. הכנסת המשיב לביתו מבצרו של מר אולמן ללא כל היכרות מוקדמת עמו והיכרות מספקת של המורכבות במצבו של המשיב

ומסוכנותו אינה מבשרת טובות בהפחתת הסיכון והצלחת הטיפול, וזאת בלשון המעטה. רביעית, המשיב שולב בעבר הליכים טיפוליים אשר לא צלחו.

18. ואולם העיקר בענייננו הוא הסיכון הנשקף מהמשיב. שעה שענייננו בסיכון גבוה חלופת מעצר טיפולית תיסקון רק בהתקיימם של תנאי הלכת סויסה, אף שמדובר בעבירות אלימות במשפחה. ונזכיר, בבש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' סויסה** (21.3.11) נקבע הכלל לפיו המקום לשקילת הליך טיפולי לגמילה מחומרים ממכרים הוא בשלב גזירת העונש וריצויו, בעוד ששלב מעצרו של נאשם אינו השלב הראוי לכך. החרג לכלל זה יחול בהתקיימם של שניים, או שלושה מהתנאים המצטברים לפיהם נאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר; פוטנציאל ההצלחה של הליך הטיפול גבוה וכי יש בהליך הטיפול כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם.

בסוגיית תחולת הלכת סויסה על עבירות אלימות במשפחה אני סבורה שיש לאמץ את בש"פ 1485/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (8.3.18), אשר קבע כי הכללים לבחינת הליך טיפולי התמכרותי במסגרת מעצר נכונים הם גם באשר להליך טיפולי בתחום עבירות אלימות במשפחה.

19. בסופו של יום הגעתי למסקנה כי מסוכנותו של המשיב גבוהה, קיים קושי ממשי ליתן בו אמון כי יקיים הוראות בית המשפט, וממילא החלופה המוצעת אינה נותנת מענה מניח את הדעת לסיכון מהמשיב.

לאור כל האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

הפרוטוקול ישמש צו מעצר.

המזכירות תשלח את ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"א, 08 נובמבר 2020, בנוכחות
הצדדים.